

Europa: laboratori Cheminova

"És tal el desig nacionalista de tornar a governar Catalunya, que les eleccions europees tenen per únic objectiu experimentar si pot absorbir vots independentistes en el camí cap a les eleccions catalanes d'aquí a dos anys"

CARLES NAVALES

EL SINGULAR DIGITAL, 21.01.09

Poc abans del referèndum de 2005, el president Jordi Pujol intentava justificar, en el Cercle d'Economia, el no (que després va ser sí) d'Artur Mas a la Constitució europea argumentant que si, per a la seva generació, Europa era la núvia somiada per ser sinònim de democràcia i llibertat, per als joves nacionalistes d'avui mancava de similar valor.

Tant és així que tot apunta que les eleccions europees seran tan sols un laboratori per a fer experiments Cheminova.

Potser per això CDC ens proposa al candidat - cobai Ramon Tremosa, persona aliena a la política, que quan compareix davant la premsa la cosa es queda en dir que l'Estatut és paper mullat. Res sobre la jornada de 65 hores, les normes sobre immigració, l'acceptació o no de Turquia, què fer a Palestina...

És tal el desig nacionalista de tornar a governar Catalunya, que les eleccions europees tenen per únic objectiu experimentar si pot absorbir vots independentistes en el camí cap a les eleccions catalanes d'aquí a dos anys.

Semblant el que succeeix a ERC. Resulta que el perfil buscat és el de Mònica Sabata, exportaveu de la Plataforma pel Dret a Decidir (PDD), a la qual tampoc se li coneixen idees que transcendeixin els límits geogràfics de Catalunya. En aquest cas el propòsit no és fer-se amb vots nacionalistes, sinó evitar, mitjançant altre candidat - cobai, que els vots independentistes que té ERC s'escapoleixin cap a CDC.

El PP també escombrarà per a casa: sap que pot treure més vots que el PSOE i aquesta serà la seva fita.

Així les coses, i per incompareixença dels altres, li correspondrà al socialista Raimon Obiols mantenir aixecada a Catalunya la bandera de l'europesisme.

Cal esperar que UDC i ICV no llencin la tovallola.

I, com no, desitjar-li -ja en altre ordre de coses- al president Obama el millor, i sort per a encarar les sis prioritats urgents que s'ha marcat: Economia: un colossal pla de reactivació (més de 700.000 milions d'euros en dos anys). Finances: reformar el control de la Borsa, les agències d'avaluació, el sistema bancari,... Pròxim Orient: primer dossier internacional calent, amb la invasió de Gaza. Guantánamo: es buidarà la presó, però... què fer dels presos problemàtics? Salut i medi ambient: dues prioritats difícils en el context econòmic, però Obama les manté. Política: reformar la manera de legislar, de combatre als grups de pressió i a la corrupció?

I, el més important, hereda una Casa Blanca amb les finestres obertes i els calaixos buits.